

Priče bez Mesečin

Kratke pantalone

U ono doba, kao neki imperijalista, voleo sam da nosim kratke pantalone. U to doba bio sam najbogatiji dečko na svetu. Ceo svet je bio moj, imao sam sve što sam hteo. Teški kapitalista, zar ne! Mlad, lep i bogat!.....kao... nikad... kasnije...brrrrr....

Jednom tako, obučen ja kratke pantalone moga brata, one sa kosim džepovima, plave, sjajne, moje omiljene i šetam li šetam okolo po ulicama mog lepog grada. A narod gleda i ništa ne vidi u tim kratkim pantalonama. Trčim, skačem, vičem a oni... ništa.

Ceo dan sam sedeo na ogradi, gledao u blentavi, slepi narod i pitao se šta će oni tu?

Okrutna priroda, valjda.

Čista panjevina.

Ne! Čista govedina.

Ali, srećom, bilo mi je sve jedno, bili su matori i ružni a deci to ne smeta.

Kasnije, kupili su mi duge pantalone ali nisu više nikada bile tako dobre i po meri kao one kratke. Nešto je uvek manjkalo.

3 Mala Cia

Izaberem jednu stazu jednog dana i uskoro stignem u neko mesto, piše na tabli:

Pakao.

Ooooo! Pa to je moj omiljeni kraj! Stanovnici, sve ratnik do ratnika. Možeš da ih mučim do besvesti, reč neće da mi kažu. Mora da su Srbi?

Trljam ruke veselo. Da se ogrejem malo, juče stigla hladna jesen, možda padne i neka ljuta.

Stignem u centar Pakla, ali, nigde nikoga.

Neka goveda, ovce, mora da sam zalutao na neku farmu?

Ni traga ili glasa od drugih bića.

O, pa zar je to Pakao? Očekivao sam veću gužvu.

Možda je neki praznik, ko zna, ovih dana spaljuju veštice u velikim količinama. Ako ne pričaš bar jedan strani jezik....ne gine ti lomača.

Rešim da udjem u jednu jazbinu, rado bih pojeo nešto mlado, zdravo je a i ogladneo sam od puta.

Iznad ulaza, velika drvena ploča sa lepo izrezbarenim slovima:

BARON MINIFAUZEN

Ola, la! Počinjem već da pričam francuski od radosti.

Uđem sa velikim osmehom, rešen da šarmiram sve baronove đavolice!

Unutra, gužva, ubi bože, opet, ni jednog bića ili ća. Ono ća, ka u Dalmaciji; ma *ća* čakulaš?

Ne želim da se ćakulam i proguram se do tezge, na tezgi tabla, neka zagonetna poruka za mene. Kaže:

Dječaće. U polju bez bića teče samo reka bez pića.

Šta je to?

Razmislim, okrenem se levo desno, nigde ne vidim ni jedne lijepe i tamnopute đavolice sa onim tananim... mmm... stukom pa da je zbrišem u tren oka.

Ne mog oka, nečijeg oka, tamo, na polici.

Pun nade u i elana bacim se na rešavanje zagonetke:

Trassss!

Malo se ugruvah pri padu ali odmah sam odgonetnuo.

Stranci!

Sentimentalni stranci. Iz milošte je zovu cia. A s ljubavlju je, ao, ao Cia, kako si? Preko noći je mala CIA postala glavna zvezda, naročito među mladim đavolicama i rukovodiocima.

Čak su je i u Beogradu instalirali. Poslušno i bez opaljena metka.

I sva ih je vlast sa poštovanjem cjelivala u diplomatsko dupe postavljeno ispred ulaza za *stranke*.

Meditacija koja život znači...

Svi spavaju, ja mirujem i čitam nešto, već me noge bole od preteranog čitanja.

Rešim da malo meditiram, zdravo je za psihi.

I....

Zamislim neku svoju omiljenu i neutralnu boju i pokušavam da ne mislim ni na šta.

Prvo boja, da, neutralno-crno, super je, to je bilo lako, onako, prirodna boja.

Onda, ništa više ne mislim, prazno. Samo po nekad, na decu i ženu, red je, moji su, a račune ću da platim iduće nedelje, ma jebeš kola, kome treba neka popravljja, gde, gde da nadjem tu jebenu lemilicu, sve propalo društvo, ništa više nema da se kupi, a ova kineska roba...tjaaa...neka stave koji hoće broj, ja neću, za zimu ću kaput, ona jakna pocepana, pusti, ma samo kad bi benzin pojeftinio, nemoš se izadje na kraj više, ma neka kažu šta oće, baš me briga, a i PDV će da skoči, opa bato, nema više more, Rasina, nema više.....

Slatko sam se izmeditirao. Osvežava.

6 Konj

Bio jednom jedan konj. Konj se zvao Ako. Nije pušio. Ali, imao je vremena na pretek.

Bio jednom još jedan konj. Konj se zvao Ako. Nije se brijao. Ali je imao zanimljivu govornu manu. Odvedeš ga u njivu, on...peva.

Grdne pare namlatio.

Mnogo su korisni ti konji. Posebno na pecanju.

Bio jednom još jedan konj. Zvao se Ako. Odnese ga Turcima ispred nosa. A Turci ga vratiše zbog oštećenih potkovica. Još bio u garantnom roku.

Bio jednom jedan konj čije je ime bilo samo, Ako! Radio je kao noćni portir u hotelu Evropa. Svi su ga voleli jer nije umeo da čisto izgovori slovo R. A njegova baba je osvojila prvo mesto na Olimpijadi 1951 godine u Tirani. Stipl čejz sa preprekama, 11000 mrtvih.

13 Dva prijatelja u ružanom snu

Dva prijatelja sede u restoranu za okruglim stolom. Piju kafu, puše i pričaju. Stolnjak sa kockama, kao nekada pre, one stare kafane. Na stolu stakleno zvono, ispod 3-4 kuvana jaja, oker ofarbana. Jedan prijatelj ima prsten na ruci, drugi ga ne nosi. Drži ga kod kuće, u kutiji sa diplomom. Na licima su im oni priglupi osmesi, uvek prisutni na javnim mestima.

Sada,

Ta dva prijatelja se nalaze na bregu iznad Jerusalema. Duboka dolina ispod brega, kraj joj se gubi u magli. Oni stoje, povremeno pogledaju ka dolini. Imaju mačeve i bodeže pri sebi. Srednji je vek.

Osoba B nešto priča, bledunjav lik sa već objašnjenim osmehom.

Dok ja gledah ka dolini, on izvadi bodež i ubode me u stomak.

Strašno! Iznenadjene se vidi u mojim očima. Držim se za stomak.

Ne osećam ni bol ni gnev ni tugu samo se pitam zašto? Nije mi ništa jasno.

Osoba B gleda poluzbunjeno sa onim istim polusmeškom.

Izgleda kao dete koje samo što ne kaže: E, pa eto!

Kao da je to neka najbezazlenija stvar. I dalje drži bodež u ruci.

Odjednom, na desetak metara od nas izrasta humka od zemlje, visoka oko 1 metar, na njenom vrhu zaboden bodež kojim me je uboo.

Onda bodež naglo izrasta u poveći mač. Optočen je dragim kamenjem i ukrasnim ornamentima. Iz njegovih površina sa šarama kulja gusta tečnost. Krv. Sliva se niz taj mač, na humku.

Odjednom, shvatam da je to njegov grob.

Obli me ledeni znoj.

Jerusalem se pruža dole u daljini, niz dolinu, izmaglica.

15 Zagonetke sa autobuske stanice

1. Zamislite prodavca karata na autobuskoj stanici kako krade vaše vreme dok čačka nos ispred 100 ljudi što čekaju u redu.

Ko je 101 čovek u redu?

2. Zamislite tunjavog buldoga, ćelavog, ispred vas, pilji u semafor proveravajući da li je svetlo zeleno, plavo ili žućkasto?

Ko je pijanac sa strane što zuri u buldogovu ćelu? (psss... inače pomoćni radnik u Rubinu)

3. Autobus za selo Mladenovo stoji na peronu 4. Na peronu 5 je autobus za Niš.

Ko je osoba što stoji na peronu 9 i čeka autobus za Mladenovo?

Čista borba za opstanak.

19 Pismo G'dici Kokki de Lasaric

Pošto smo svi dobro, da pređem na stvar.

Juče sam se vratio iz Brazila sa službenog puta. Bilo je ludo. Delao sam sa Indiosima, muvao po Amazoniji, splavario po Parani. Video sam svakakvih čuda, od Pape do anakonde. Ali dve male braon su najvrednije.

Ovih dana se spremam za turu po Kanadi, Rivijeri i Sibiru. Lično će nas pratiti princ Sihanuk i Dalaj Lama XIII a možda i XIV. Otvorili smo predstavništva u Nepal, Parizu, Karibima i Mesopotamiji.

Drug Klaus je sada predsednik Svetske banke i monetarnog Fonda. Kakav uspon! Sav je zamajan bankom.

Za Mariju znam da je pošla majčinim stopama. Muva se po Švajcarskoj i Austriji, skijaški tereni, sve krem i bes okolo. Ide na olimpijadu u Kini. Uznapredovalo dete, pravi šećer.

O.K. Vratimo se realnosti.

Kada ideš za Njujork? Znaš, ja ću biti tamo 30 i 31 februara pa bi smo se mogli videti na Koni Ajlendu. Imaju dobre konjske trke. Obavezno dobiješ po nešto?! Neki virus za sigurno. Hoćeš li i ti dovesti svog konja ili dolaziš sama? Baš bih voleo da vidim šta je Bane od njega napravio. Mora da je lud. Jadan konj.

Nego čujem da Boban krstari po Grčkoj. Radi grke i biznis mu je pravi bummm. Poruči mu da počne da uči grčki. Onazis mi se žalio neki dan na njegov slab akcenat na ΣΩ.

Inače dobro da si se javila. Gaga ti sprema "brojeve". Kaže mi usput:

- Ta Nata je neotkriveni talenat. Svetski uspeh. Postaće najuspešnija žena godine Vidre.

Nećeš imati problema ni sa zdravljem ni sa poslom. Živećeš dugo i srećno okružena porodicom, toplinom i nežnošću. Vremenom ćeš dobiti i nadimak "Hrabra Koka". "Times" i "Life" će se grabiti za tvoje slike.

Ej bejb, jesi li čula novi rep, "go to the bum".

Kako inače vaše preduzeće "Kod Baneta"? Opasno djelate, ne?
Za gospođu Dobrilu iz Prve Nacionalne Banke da i ne pitam!!

Videh je sinoć u dnevniku, kaže:

" Gospođa Dobrila je danas doputovala u Pariz na otvaranje
modne revije Koko Šantel. Tu će provesti dve nedelje, sve do
odlaska u Rio na karneval. Opasna zverka u biznisu.

I za deda Baneta sam čuo novi vic. Kažu, prestao da pije. Ali mu
zato novi biznis "Kod pijanog Baneta" cveta. Onaj drugi, sa
konjima je prepisao Nataši.

Super si se snašla Nato.

Tvoju mamu Svetlanu da pomenem. Samo sam je video kada je
otišla sa diplomatskom misijom u Kairo i to je sve. Sjajno izgleda
boga mi. Visoka štikla, čarape sa šavom, crvena suknja i lisica
oko vrata, a kapa!!! Sva okrugla, pa veo preko očiju što samo
trepkaju. Moj direktor banke mi kaže, sjajna riba, majke mi. Elem,
upoznaću ih jednom.

Čao, vidimo se na Kamčatki iduće nedelje,

El Diablo

Vesti digitale 1

Izlazi bledunjavi spiker a po njega ide drugi, bek-up spiker. Sedaju na policu i već gube po dva poena. Na ekranu se pojavljuju njihove slike dok su bili mladi, radi štimunga, i kreću.

Počinje da priča šta mu je rečeno i pri tome pravi tako naivnu facu kao da je i njemu jasno o čemu je reč. On drvi tako oko 10 minuta i već počinje da se oseća kao Konan na konju.

Dva miliona ljudi ga gleda i ćuti. Situacija postaje zategnuta. Već je oko metar i dvadeset nategnuta.

Spiker i dalje vodi svoj razgovor sa zamišljenim crvenim protivnicima i misli u sebi; neće danas, neće danas.

Strah od crvenih postaje vidan, već se i publika popalila. Svi počinju da mrze crvene iako su i sami bosí.

Kao vizualni efekt, mlada spikerka koja se baš vratila sa pišanja, pronese kao slučajno malu crvenu jabuku. Kao slučajno, šta? Pa zar niste znali za male žute što se muvaju po ekranu okolo?

Publika je već dovedena do vrhunca. Krici gušanja već dopiru ispod vrata.

U tom kritičnom, dobro smišljenom trenutku, slika se menja i mladi glas postarijeg crnje (valjda zbog propagande, mnogo godina kasnije poznatog kao *Kofin Onanija*) daje kratku vest:

- Povodom jučerašnjeg pucanja, odluka je pala:

Crna Amerika se konačno jednoglasno složila da sva vlast pripadne belima i da će se crnci i psi kloniti javnih mesta i danju i noću.

Vesti digitale 2

Vesti iz poljoprivrede

Poljoprivredni stručnjak objašnjava poslednji krik mode:

Počinju tako što se prvo pojave dva bika, veći i manji, mrko se gledaju dok glas sa strane progovara:

Evo i ove godine su naši stručnjaci uspeli da naprave vrlo produktivan klon. Radni naziv mu je “daj šta daš”. Nema biranja. Vidite, ovo desno vam je krava iako liči na bika a ovo ovde je bik koji je ličio na kravu. A to tamo je mula. Bivši bik. One dve krave tamo su transgender i mogu da služe sve i svakoga. Teško je pogoditi ko će sad na koga da naskoči? Publika je na prstima!

Ali tu i jeste zec!

Koji zec?

Onaj tamo u kupusu.

A!

Očekuje se da će priraštaj mleka u kravama porasti za 90% ukoliko predhodna radnja nad crvenim bikovima upali. Odsada više neće biti važno ko koga jebe. Švabica je odlučila.

Vizualni efekt u pozadini: nekoliko crvenih bikova koketira ispred mule, bivši bik. Slika, fade out:

Vesti digitale 3

Glas se polako povlači, zajedno sa bikovima i pojavljuje se mlada, izazovna spikerka, bivša striptizeta i majka dva vambračna deteta. Govori o uvozu banana i toksinaciji.

Reč po reč, ona izlaže svoj plan o rešenju svih svetskih problema, na čistom japanskom jeziku, za koji su joj Japanci dali posebno priznanje, “jezik bez premca”.

Posle nekoliko smešaka, počinje:

- Verovatno je gledaocima poznata naša teza o rešavanju problema gladi u svetu, a i šire.

Banzai i Tora Tora metoda!!

Naša je vlada u tom smislu poklonila 100000 tona banana iz Holandije nezbrinutima u svetu i to samo uz bednih 17% interesa. Ali zato su banane nikad bolje, zrele, prezrele!

Ako se samo setimo istih događaja od prošle godine, videćemo da je crvena napast gotova.

Rusi su krivi za sve. Tačka!

Suki-Yaki! Reče mlada i nevina spikerka iskoristivši pauzu za reklame da ode u WC.

Kraj vijesti na uobičajen i veran način najavljuje ćelavac sa perikom, dugogodišnji saradnik televizije još od pre Rankovića.

U slici i reči

Oh, zar se i to može.....oženiti!

Pauk

...i tako,

gledam pauka na verandi kako se petlja sa mušicam i ostalim životinjama, a u stvari nije mu do jela uopste. Veša se od stuba do stuba, dosadno mu, niko čak više neće ni mrežu da mu rasturi.

Kakav svet!

Polite society. "Animal Protection".

A pauk to mrzi, fali mu uzbudjenje, gužva, muve, rat, motiv, vodja, domaćin u kući, bilo šta samo da ne umre od apatije.

Nigde ništa od toga. Samo neka siva zona.

Zamisli se po nekad u uglu, gore ispod oluka i gleda na nas "dole" na zemlji, mizerne, besciljne, i...

...misli se pauk. Gde su samo oni dobri dani kada je svako mogao da ga zgazi i nikom nista.

Moraće pod hitno da se seli u selo.